

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217201232
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7217201232.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcov: 1. D.. F. U., nar. XX.X.XXXX, bytom v A., A. XXXX/XX, 2. D.. E. U., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom v A., A. XXXX/XX, oboch zastúpených JUDr. Agátou Ševčovičovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Masarykova 3 proti žalovaným: 1. P. I. Ý., nar. XX.X.XXXX, bytom v A., E. XX, 2. D.. P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom v A., E. XX, zastúpenému JUDr. Rolandom Kovácsom, advokátom so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 30, 3. D.. A. I., rod. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v A., E. XX, 4. D.. A. J., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom v A.D., E. XX, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 27C/4/2017-175 zo dňa 6. júna 2018

rozhodol:

- I. O d m i e t a odvolanie proti výroku rozsudku o zamietnutí návrhu žalovaných v 2. a 3. rade na prerušenie konania (druhý výrok).
- II. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o vypratání nehnuteľnosti v spojení s výrokom o trovách konania (prvý a tretí výrok).
- III. P r i z n á v a žalobcom proti žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaní v 1., 2., 3. a 4. rade sú povinní vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. A. B., obec A. B., okr. Košice - okolie, evidované na LV č. XXX a to stavbu dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku parc. reg. „C“ č. XXX, pozemok parc. reg. „C“ č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 200 m² a pozemok parc. reg. „C“ č. XXX/X- ostatné plochy o výmere 1.663 m² a vydať ich žalobcom v 1. a 2. rade do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Zamietá návrh žalovaných v 2. a 3. rade na prerušenie konania.

III. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú voči žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozsudok odôvodnil tým, že predmetom konania je vypratanie predmetnej nehnuteľnosti na základe podanej žaloby žalobcov v 1. a v 2. rade, doručenej súdu prvej inštancie dňa 23.1.2017 z dôvodu, že v rámci dobrovoľnej (opakovanej) dražby, ktorá sa uskutočnila dňa 12.3.2013 na návrh ČSOB a.s. bol udelený príklep žalobcovi v 1. rade a vydražiteľmi predmetnej nehnuteľnosti sa stali žalobcovia v 1. a 2. rade v podiele 1/1 v celosti s tým, že predchádzajúcim vlastníkom nehnuteľností bol žalovaný v 1. rade, ktorý podal na Okresný súd Košice-okolie žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby,

ktorá bola zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 16C/166/2013 zo dňa 24.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2016 sp.zn. 1Co/401/2015, pričom predmetné nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX, okres Košice-okolie, obec A. B., kat. úz. A. B. a vlastníckmi sú žalobcovia v 1. a 2. rade v podiele 1/1. Aj keď z notárskej zápisnice vyplýva, že predchádzajúci vlastník je povinný odovzdať predmet dražby na základe predloženia odpisu notárskej zápisnice a doloženia totožnosti vydražiteľa podľa podmienok uvedených v oznámení o dražbe bez zbytočných prieťahov, napriek tomu žalovaný v 1. rade predmet žaloby doposiaľ neodovzdal a žalovaní v 2. až 4. rade užívajú predmetnú nehnuteľnosť bez právneho titulu a bez akejkoľvek náhrady. Žalovaný v 2. rade je otec žalovaného v 1. rade, žalovaná v 3. rade je matka žalovaného v 1. rade a žalovaná v 4. rade sestra žalovaného v 1. rade, pričom žalobcovia v 1. a 2. rade sú obmedzení vo výkone svojho vlastníckeho práva.

3. Na základe vykonaných dôkazov a ich vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) s odkazom na ust. § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 162 ods. 1 písm. a/, ods. 3, § 153 ods. 1, 2, § 230 CSP.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobcovia sú vlastníckmi predmetných nehnuteľností, keďže vlastníctvo nadobudli v dobrovoľnej dražbe a vlastníctvo k predmetu dražby na nich prešlo dňom 25.3.2013.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia splnili podmienky uvedené v Notárskej zápisnici spísanej dňa 12.3.2013, napriek tomu im žalovaný v 1. rade ako bývalý vlastník nehnuteľnosti predmet dražby neodovzdal, čím aj žalovaní v 2., 3. a 4. rade užívajú nehnuteľnosť bez právneho titulu, bez akejkoľvek náhrady a tak neoprávnene zasahujú do vlastníckeho práva vlastníckov - žalobcov. V zmysle ust. § 126 OZ, vlastník má právo na ochranu pred neoprávnenými zásahmi do svojho vlastníckeho práva a môže sa domáhať vydania vecí od toho, kto mu vec neoprávnene zadržuje, pričom predpokladom týchto oprávnení vlastníka je to, že na neho platne prešlo vlastnícke právo a môže teda platne disponovať s nehnuteľnosťou a žiadať, aby ju žalovaní vypratali.

6. Z výpisu z LV č. XXX pre k. ú. A.Š. B., obec A. B. mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetné nehnuteľnosti /stavba dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku parc. reg. C č. XXX, pozemok parc. reg. C č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 200 m² a pozemok parc. reg. C č. XXX/X- ostatné plochy o výmere 1.663 m², sú v spoluvlastníctve žalobcov v podiele 1/1, ktoré nadobudli dobrovoľnou dražbou dňa 21.3.2013. Žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bola právoplatným rozsudkom súdu zamietnutá (viď bod 3 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

7. Keďže žalovaní v 1., 3. a 4. rade sa pojednávania nezúčastnili, vo veci samej sa nevyjadrili a žalobca v 2. rade na pojednávaní uviedol, že nevyužíva právo vypovedať s tým, že žalovaní súdu nepredložili žiaden dôkaz a ani včas nenavrhli vykonanie dôkazov, ktorými by vyvrátili preukázaný vlastnícky vzťah žalobcov k nehnuteľnostiam, ich popretie súd prvej inštancie považoval za neučinné a vychádzal z nesporných skutkových tvrdení uvedených žalobcom v žalobe. Aj keď žalovaní namietali, že v žalobe nie je uvedená bytová náhrada, súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle § 712 ods. 3 OZ neprichádza do úvahy v tomto prípade, keďže nejde o vypratanie bytu s tým, že aj keď žalovaní ďalej namietali skutočnosť, ktoré už boli predmetom právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby, súd v zmysle zásady „res iudicata“ uvedenú námietku už nepreskúmal.

8. Podanie žalovanej v 3. rade zo dňa 21.7.2017 a žalovaného v 2. rade zo dňa 5.6.2018, keďže súd nezistil podanie návrhu na Ústavný súd SR, ohľadom konania o neplatnosť dražby, návrh na prerušenie tohto konania do skončenia konania na ÚS SR zamietol a rovnako aj súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 23C/38/2018 o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti a to aj z dôvodu sudcovskej koncentrácie, keďže uvedený návrh bol podaný žalovaným v 2. rade po lehote a nebolo preukázané žalovaným, aby skôr nemohol uvedený návrh predložiť, čo by si aj vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania v zmysle § 153 ods. 1 až 3 CSP s tým, že o neplatnosť o dobrovoľnej dražbe už bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom, a v tomto konaní mal možnosť žalovaný v 2. rade uplatniť uvedenú námietku absolútnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a následnej neplatnosti dobrovoľnej dražby, čo ale neučinil.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalobcom v 1. a 2. rade voči žalovaným v 1. až 4. rade priznal náhradu spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.

10. Proti všetkým výrokom rozsudku podal žalovaný v 2. rade v zákonnej lehote (včas) odvolanie. Uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ CSP.

11. Ako prvé napádal, že neboli splnené procesné podmienky, keďže vo veci rozhodol miestne nepríslušný súd, nakoľko v spore je daná výlučná miestna príslušnosť podľa ust. § 20 písm. a/ CSP, čím mal vo veci konať a rozhodnúť Okresný súd Košice-okolie.

12. Ďalej súd prvej inštancie pochybil, keď písomnosti, najmä predvolanie na pojednávanie vytyčené na deň 6.6.2018 doručoval žalovanej v 4. rade adresované ako D.. A. I., pričom žalovaná v 4. rade dňa 24.1.2018 uzatvorila manželstvo a za svoje priezvisko prijala J., čím súd znemožnil jej účasť na pojednávaní a týmto svojim postupom porušil jej právo na spravodlivý proces.

13. Poukazoval na konanie vedené na Okresnom súde Košice-okolie o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré podal žalovaný v 1. rade z dôvodu neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť ani k platnému vykonaniu dobrovoľnej dražby, čím sa žalobcovia nemohli stať ani vlastníckymi predmetných nehnuteľností, ktoré ale do dnešného dňa nie je právoplatne skončené. Dôvodom podania novej žaloby o určenie vlastníckeho práva podľa žalovaného v 1. rade je skutočnosť, že nemal možnosť iným spôsobom docieľiť svoj zápis ako vlastníka predmetných nehnuteľností v katastri nehnuteľností a iba žalovaný bol aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby (nakoľko žalovaný v 1. rade bol do vykonania dražby vlastníkom predmetných nehnuteľností) a neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva by viedla aj k zamietnutiu žaloby o vypratanie nehnuteľnosti. Preto bol toho názoru, že na základe takéhoto rozsudku by kataster nehnuteľností mohol vykonať zápis vlastníckeho práva. Keďže rozhodnutie o vypratání závisí od otázky, ktorú súd bol v tomto konaní oprávnený vyriešiť a o ktorej otázke bude rozhodovať súd v inom sporovom konaní, navrhol prerušiť toto konanie až do právoplatného skončenia sporového konania vedeného na Okresnom súde Košice I sp.zn. 23C/38/2018. Súd prvej inštancie ale takýto návrh na prerušenie konania zamietol aj z dôvodu sudcovskej koncentrácie, pričom návrh na prerušenie konania nie je prostriedkom procesnej obrany s tým, že v súčasnosti ani platný CSP nepripúšťa podanie odvolania proti zamietavému výroku uznesenia o návrhu na prerušenie konania, čo je ale v rozpore s Ústavou SR. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade uviedli, že v danom prípade nie je namieste námietka výlučnej miestnej príslušnosti, keďže výlučná príslušnosť sa aplikuje a obmedzuje iba na spory o existenciu práva k nehnuteľnosti, jeho trvanie a zánik a to iba na spory o existencii práv nehnuteľností z vlastníckeho práva (spoluvlastníctvo, práva držby, záložného práva, vecné bremená, zádržného práva a vecného predkupného práva).

15. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu uviedli, že odvolateľom je žalovaný v 2. rade zastúpený advokátom, ktorý ako odvolací dôvod uviedol, že žalovaná v 4. rade nebola riadne predvolaná na pojednávanie vytyčené na deň 6.6.2018. Keďže žalovaná v 4. rade nepodala odvolanie a napadnutý rozsudok jej bol doručený už na priezvisko J., táto odvolacia námietka žalovaného v 2. rade tak nie je dôvodná.

16. Žalovaný v 2. rade ďalej namietal, že žalovaný v 1. rade dňa 4.6.2018 podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. Žalovaný v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice II o vypratanie nehnuteľností odvolanie nepodal (nepodal ani návrh na prerušenie konania z tohto dôvodu, tento podal žalovaný v 2. rade). Aj keď žalovaný v 2. rade uvádza, že žalovaný v 1. rade svoju žalobu odôvodnil neplatnosťou zmluvy o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, a že nemohlo dôjsť k platnému vykonaniu dobrovoľnej dražby a žalobcovia sa nemohli stať vlastníckymi nehnuteľnosťami, ktorú podal žalovaný v 1. rade dňa 4.6.2018, pričom žalovaný v 1. rade tvrdí, že neplatná má byť zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 18.10.2005, v dôsledku ktorej nemohlo dôjsť ani k platnému vykonaniu dražby s tým, že práve žalovaný v 1. rade ako žalobca podal žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o ktorej súd právoplatne rozhodol dňa 19.12.2016, s poukazom na tieto skutočnosti tak žalovaný v 1. rade podal žalobu po 13 rokoch od uzavretia zmluvy, ktorej neplatnosť namieta a to deň pred pojednávaním o vypratanie nehnuteľnosti a

to aj v znení podaného návrhu na prerušenie tohto konania. Apelovali na to, že žalovaný v 1. rade ako predchádzajúci vlastníak do dnešného dňa napriek právoplatnému rozsudku neodovzdal predmet dražby a predmetnú nehnuteľnosť, on a jeho rodina, naďalej užívajú. Navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

17. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov opätovne poukazoval na to, že vo veci rozhodol nepríslušný súd, že súd sa vôbec nezaoberal otázkou absolútnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, v dôsledku čoho by vykonanie dobrovoľnej dražby bolo absolútne neplatným právnym úkonom s tým, že nemožno súhlasiť s názorom žalobcov, že takúto žalobu mohol podať skôr a po 13 rokoch mu to už neprináleží. V ostatnej časti zotrval na skutočnostiach uvádzaných v podanom odvolaní.

18. Žalobcovia sa už k tomuto vyjadreniu žalovaného v 2. rade nevyjadřili.

19. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného v 2. rade ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, okrem odvolania žalovaného v 2. rade proti výroku rozsudku o zamietnutí návrhu žalovaných v 2. a 3. rade na prerušenie konania, ktoré odvolací súd odmietol v zmysle § 386 písm. c/ CSP, nakoľko proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania s odkazom na ust. § 357 písm. n/ CSP odvolanie nie je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska žalovaným v 2. rade uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom nezistil dôvodnosť uplatnených odvolacích dôvodov.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.3.2019 o 9,05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. poschodie, s uverejnením dňa 13.3.2019 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP sa týka nesplnenia procesných podmienok potrebných pre konanie a následné rozhodnutie súdu.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní (s účinnosťou od 01.07.2016 v Civilnom sporovom poriadku) za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

23. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré s dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi (stranami sporu) prednesené, prípadne prihliadal na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov (strán sporu). Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal, alebo ak síce použil správny právny predpis ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

25. K uplatnenej odvolacej námietke žalovaným v 2. rade, čo sa týka ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP týkajúceho sa nesplnenia procesných podmienok potrebných pre konanie a následné rozhodnutie súdu, odvolací súd uvádza, že skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania s tým, že určitou výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktoré súd skúma len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktoré mu patrí (§ 41 CSP). Zistenie nedostatku procesnej podmienky (ktorý je prítomný už v momente začatia konania alebo k nemu dôjde neskôr v priebehu konania) je procesnou úlohou súdu s tým, že nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné, čo znamená, že prítomnosť takéhoto nedostatku absolútne bráni súdu v konaní a rozhodnutí vo veci a jediný správne rezultuje do zastavenia konania. Nedostatky iných procesných podmienok sú zase odstrániteľné a teda súd po zistení nedostatku procesnej podmienky sa pokúsi tento nedostatok odstrániť (vlastným postupom) alebo výzvou strane sporu na odstránenie nedostatku. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je tak nedostatok žaloby, právomoc súdu a príslušnosť súdu, procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prekážka začatého konania a prekážka rozsúdenej veci.

26. V podanom odvolaní žalovaný v 2. rade konkrétne namietal, že rozhodol miestne nepríslušný súd vo veci, nakoľko v danom prípade bola daná výlučná miestna príslušnosť súdu podľa § 20 písm. a/ CSP, kedy mal vo veci konať a rozhodnúť Okresný súd Košice-okolie.

27. K tejto konkrétnej odvolacej námietke odvolací súd konštatuje, že o vadu konania na súde prvej inštancie v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej výlučnej miestnej príslušnosti alebo kauzálnej príslušnosti. O intenzite nedostatku osobitnej výlučnej miestnej príslušnosti ako vady konania však možno zrejme pochybovať, keďže splnenie tejto procesnej podmienky súd neskúma počas celého konania, keďže výlučnú miestnu príslušnosť súd skúma aj bez námietky na začiatku konania, a preto námietka je účinná iba v prípade, ak bola žalovaným vznesená pri jeho prvom úkone vo veci s tým, že na neskôr vznesené námietky súd nemôžu už prihliadať a preto, ak bola podaná žaloba na takto miestne nepríslušnom súde a tento súd už začal konať vo veci samej, alebo ak rozhodol vo veci samej bez pojednávania (okrem vydania platobného rozkazu), tak už nemôže vysloviť svoju miestnu nepríslušnosť z vlastnej iniciatívy, a ak strana sporu neuplatnila námietku nedostatku miestnej príslušnosti pri prvom úkone, ktorý mu patrí, čo sa stalo aj v tomto spore, t.j. žalovaný v 2. rade ju uplatnil až ako odvolaciu námietku, uplatnil námietku nedostatku výlučnej miestnej príslušnosti oneskorene a preto už nemá k dispozícii procesný postup na zmenenie stavu, na začatie konania na miestne nepríslušnom súde. Miestnu nepríslušnosť preto už potom za žiadnych okolností súd skúmať nemôže a nedostatok miestnej príslušnosti procesného súdu je tak v dôsledku koncentrácie konania zhojený (viď str. 182 a 1237 a nasl. Veľkého Komentára Civilného sporového poriadku).

28. Keďže žalovaný v 2. rade námietku výlučnej miestnej príslušnosti nevzniesol pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí a vzhľadom na zhojenie tejto procesnej vady v dôsledku koncentrácie konania, tak vo veci konal výlučne miestne príslušný súd podľa ust. § 20 písm. a/ CSP, čím nedošlo k naplneniu odvolacej námietky v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP.

29. Rovnako odvolací súd konštatuje, že nakoľko podané odvolanie v konaní o vypratanie nehnuteľností podal len žalovaný v 2. rade a nie žalovaná v 4. rade, ktorá nebola riadne predvolaná na pojednávanie konané dňa 6.6.2018, keďže predvolanie na pojednávanie bolo doručované žalovanej v 4. rade ako D.. A. I., pričom žalovaná v 4. rade dňa 24.1.2018 uzatvorila manželstvo a prijala za svoje priezvisko J., čím malo dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, nakoľko žalovanej v 4. rade bol rozsudok doručený na toho času aktuálne priezvisko J., pričom žalovaná v 4. rade odvolanie proti napadnutému rozsudku nepodala a podal ho len žalovaný v 2. rade, ktorý hore uvedenú skutočnosť namietal, nedošlo u žalovanému v 2. rade k naplneniu odvolacej námietky v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, so zreteľom na porušenie práva na spravodlivý proces.

30. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v zmysle návrhov strán sporu so zreteľom na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v zmysle toho času účinných ustanovení CSP, ktorých vykonanie v zmysle návrhov strán sporu aj správne odôvodnil a vyhodnotil v zmysle § 220 ods. 2 CSP s odkazom na § 190 a nasl. CSP, pričom z vykonaných dôkazov a ich vyhodnotenia dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu záveru o dôvodnosti podanej žaloby

o vypratanie nehnuteľností zo strany žalobcov proti žalovaným, keďže v konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľností o vypratanie, ktorých ide, svoje vlastníctvo zákonne nadobudli v dobrovoľnej dražbe, napriek tomu žalovaný v 1. rade ako bývalý vlastník nehnuteľností predmetné nehnuteľnosti neodovzdal a naďalej ich užíva spolu so žalovanými v 2. až 4. rade bez právneho titulu a bez akejkoľvek náhrady, pričom svojim konaním žalovaní neoprávnené zasahujú do vlastníckeho práva žalobcov s odkazom na ust. § 126 OZ (viď v tomto smere aj právoplatný rozsudok v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vydaný Okresným súdom Košice-okolie v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach a jeho právoplatnosťou zo dňa 19.12.2016 č.k. 16C/166/2013 zo dňa 24.9.2014, pričom Najvyšší súd SR odmietol odvolanie proti tomuto rozsudku), čo nemôže spochybniť ani podanie žaloby žalovaným v 1. rade na Okresný súd Košice-okolie o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

31. Aj keď návrhy na prerušenie konania žalovaní v 2.a 3. rade odôvodňovali prípravou ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, súd prvej inštancie a rovnako ani odvolací súd nezistil, aby bolo takéto podanie adresované Ústavnému súdu SR, či už v konaní na súde prvej inštancie, prípadne v odvolacom konaní a aj keď žalovaný v 2. rade žiadal prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 23C/38/2013, nakoľko žalovaný v 1. rade podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania, odôvodnenú neplatnosťou zmluvy o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, toho času vedenú na Okresnom súde Košice-okolie, ktoré podľa zistenia odvolacieho súdu doposiaľ nebolo právoplatne súdom prvej inštancie skončené, v tomto smere odvolací súd poukazuje na zamietnutie týchto návrhov na prerušenie konania (výrok č. II. napadnutého rozsudku) a odmietnutie odvolania žalovaného v 2. rade proti takémuto výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle § 386 písm. c/ CSP a § 357 písm. n/ CSP, keďže proti takémuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie nie je odvolanie prípustné s tým, že odvolací súd nie je oprávnený v tomto štádiu konania posudzovať, či takáto úprava CSP zvyhodňuje len jednu sporovú stranu a či je v súlade s Ústavou SR.

32. Odvolací súd konštatuje správnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia po vecnej, ako aj právnej stránke veci a so zreteľom na doplnenie odvolacím súdom v zmysle § 387 ods. 2 CSP uvádza, že poskytnutie bytovej náhrady v zmysle § 712 ods. 3 OZ prichádza do úvahy len v prípade vypratania bytu, pričom predmetom tohto konania je vypratanie nehnuteľností na základe nadobudnutia vlastníckeho práva titulom dražby, t.j. platnej dražby s poukazom na doteraz právoplatné vykonateľné rozhodnutia súdov.

33. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 s odkazom na ods. 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia v 1. a 2. rade boli v odvolacom konaní plne úspešní, a preto odvolací súd im priznal proti neúspešnému žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, keďže ostatní žalovaní odvolanie proti napadnutému rozsudku nepodali a v tomto konaní ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 CSP (§ 367 ods. 2 veta prvá CSP).

35. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).